

15 Ιουλίου, 1994

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 312/92)

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Υπαλληλική προσφυγή — Ο λόγος ακυρώσεως της προκατάληψης ή έχθρας — Τρόπος αποδείξεως — Το στοιχείο της καταχώρισης προσφυγής από τον κρινόμενο εναντίον του κρινομένου — Η νομολογία και η εφαρμογή της στη συγκεκριμένη περίπτωση.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί / Προαγωγές — Σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος — Αιτιολογία — Αντιδιαστολή μεταξύ των θέσεων προαγωγής και πρώτου διορισμού και προαγωγής με βάση τη νομοθετική διάκριση — Στην πρώτη περίπτωση δεν απαιτείται αιτιολογία στον βαθμό που απαιτείται επί θέσεων προαγωγής.

15 Ο αιτητής με την προσφυγή προσέβαλε την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους, αντί του ιδίου, στην θέση Πρώτου Συντηρητή Δασών, προβάλλοντας και τον ισχυρισμό της έχθρας και αμεροληψίας σε βάρος του.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

25 1. Η ύπαρξη προκατάληψης ή έχθρας πρέπει να αποδεικνύεται με επαρκή βεβαιότητα, με συγκεκριμένα απτά στοιχεία που προσάγονται από το αιτητή ή που προκύπτουν από τους σχετικούς φακέλους της υπόθεσης. [Βλ. Μεταξύ άλλων *Christou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 437 και *Kontemeniotis v. C.B.C.* (1982) 3 C.L.R.

1027].

Το θέμα που ήγειρε ο δικηγόρος του αιτητή ότι δηλαδή το γεγονός ότι ο αιτητής έχει προσβάλει την προαγωγή του Διευθυντή του Τμήματος στη θέση αυτή αποδεικνύει από μόνο του προκατάληψη εκ μέρους του Διευθυντή έναντι του αιτητή, ηγέρθη μεταξύ άλλων ισχυρισμών και στην υπόθεση *Christou* (ανωτέρω) της οποίας τα οικεία αποσπάσματα είναι σχετικά και στην παρούσα προσφυγή. 5

Στη προκειμένη περίπτωση όχι μόνο δεν έχει αποδειχθεί ύπαρξη προκατάληψης ή έχθρας έναντι του αιτητή εκ μέρους του Διευθυντή, αλλά επιπρόσθετα το συγκεκριμένο γεγονός που κατά τον αιτητή αποδείκνυε την ύπαρξη προκατάληψης τέθηκε ενώπιον της Ε.Δ.Υ. τόσο με την επιστολή των δικηγόρων του αιτητή ημερ. 14.10.91 όσο και από τον ίδιο κατά τη συνεδρίαση της 10.1.92. Όσον αφορά τις αξιολογήσεις του αιτητή στις ετήσιες εκθέσεις του που συνέταξε ο νυν Διευθυντής αυτές, όπως επισήμανε και η Ε.Δ.Υ. βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο με εκείνες που συνέταξε ο πρώην Διευθυντής με ελαφρά μάλιστα βελτίωση στα τελευταία χρόνια. 10 15

Η επίδικη θέση είναι θέση Πρώτου Διορισμού & Προαγωγής. Το σχετικό Άρθρο του Νόμου (34(9)) ανάμεσα στα στοιχεία που απαιτείται να λαμβάνονται υπόψη από την Ε.Δ.Υ. αναφέρεται και στις “συστάσεις του Προϊσταμένου του οικείου Τμήματος” σ’ αντίθεση με το Άρθρο 35(4) που διέπει την πλήρωση θέσεων προαγωγής και που προνοεί για “αιτιολογημένες συστάσεις”. Κατά συνέπεια στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν χρειαζόταν αιτιολογία με την έννοια που απαιτεί το Άρθρο 35(4) του Νόμου. 20 25

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 30

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Christou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 437, 35

Kontemeniotis v. C.B.C. (1982) 3 C.L.R. 1027,

Φεττάς κ.ά. v. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1086,

Αριστοτέλους v. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 1957, 40

Λοϊζου κ.ά. v. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 1395.

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος προάχθηκε στη θέση Πρώτη Συντηρητή Δασών, αντί του αιτητή.

A. Μαρκίδης, για τον Αιτητή.

10 T. Πολυχρονίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την Καθ' ης η αίτηση.

A. Σ. Αγγελίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

15

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή ζητεί την πιο κάτω θεραπεία:

20 “Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η διοικητική απόφαση και/ή πράξη του καθ’ ου η Αίτηση, που δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας ημερομηνίας 21.2.92 και με την οποίαν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Σάββας Θεοφάνους προάχθηκε αντί και/ή στη θέση του αιτητή στη θέση Πρώτου Συντηρητή Δασών [Τακτικός Προϋπολογισμός, Τμήμα Δασών] από 1.2.92, είναι άκυρη και στερείται οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος.”

25

30 Η επίδικη θέση είναι θέση Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής και γι’ αυτήν υπέβαλαν αίτηση ο αιτητής, το ενδιαφερόμενο μέρος και ακόμα ένα άτομο.

35 Η διαδικασία πλήρωσης της έγινε σύμφωνα με τις πρόνοιες του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, όπως τροποποιήθηκε, (ο Νόμος).

40 Οι τρεις υποψήφιοι είχαν σε πρώτο στάδιο κληθεί σε προφορική συνέντευξη ενώπιον της αρμόδιας Συμβουλευτικής Επιτροπής, η οποία αφού αξιολόγησε τον καθένα ξεχωριστά σύστησε και τους τρεις υποψήφιους ως κατάλληλους για προαγωγή. Πριν την έναρξη της προφορικής εξέτασης, ο Πρόεδρος της Συμβουλευτικής Επιτροπής, που σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου ήταν ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσικών Πόρων, ενημέρωσε τα υπόλοιπα μέλη για το περιεχόμενο της επιστολής του δικηγόρου του αιτητή ημερ. 9.9.91 με την οποία υποβαλλόταν ένσταση εκ

μέρους του πελάτη του στη συμμετοχή του Διευθυντή του Τμήματος Δασών στη Συμβουλευτική Επιτροπή καθώς επίσης και για το περιεχόμενο της απάντησης ημερ. 10.9.91 που στάλθηκε στο δικηγόρο του αιτητή.

5

Η έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής (Παράρτημα 5 στην Ένσταση) διαβιβάστηκε από το Γενικό Διευθυντή στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.) στις 23.9.91.

Στο μεταξύ, ο αιτητής, με επιστολή του δικηγόρου του ημερ. 14.10.91, υπέβαλε ένσταση για τη συμμετοχή του Διευθυντή του Τμήματος Δασών στη διαδικασία πλήρωσης της θέσης, ιδιαίτερα όσον αφορά τη διενέργεια συστάσεων υπό την ιδιότητά του ως Προϊστάμενος του Τμήματος και για όσες εμπιστευτικές/υπηρεσιακές εκθέσεις είχε ετοιμάσει για τον αιτητή. Η βάση της ένστασης ήταν ότι η συμμετοχή του Διευθυντή του Τμήματος συνιστούσε παραβίαση των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης αφού εναντίον της προαγωγής του στη θέση του Διευθυντή του Τμήματος εκκρεμούσε ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου η προσφυγή αρ. 416/89 την οποία καταχώρησε ο αιτητής.

10
15
20

Η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 30.10.91 εξέτασε την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής καθώς επίσης και την ένσταση που υπέβαλε ο αιτητής αναφορικά με τη συμμετοχή του Διευθυντή του Τμήματος στη διαδικασία πλήρωσης της θέσης. Η Ε.Δ.Υ. αφού παρατήρησε ότι η συμμετοχή του Διευθυντή στη διαδικασία πλήρωσης της θέσης είναι υποχρεωτική με βάση τα άρθρα 32(1)(β) και 34(9) του Νόμου και ότι οι αξιολογήσεις του αιτητή τόσο από τον πρώην όσο και από τον νυν Διευθυντή βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο, έκρινε ότι δε δικαιολογούνται οι παραστάσεις του και έτσι τις απέρριψε. Περαιτέρω, η Ε.Δ.Υ. με βάση τα πορίσματα της Συμβουλευτικής Επιτροπής αποφάσισε να καλέσει σε προφορική εξέταση ενώπιόν της τους υποψήφιους που συστήθηκαν, και στη συνεδρίαση να κληθεί να παραστεί και ο Διευθυντής του Τμήματος Δασών.

25
30
35

Η Ε.Δ.Υ. δέχθηκε σε προφορική εξέταση τους υποψήφιους στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 10.1.92.

Κατά τη διάρκεια της προφορικής εξέτασης, ο αιτητής επέδωσε αντίγραφο επιστολής του δικηγόρου του με ημερομηνία 14.10.91, η οποία απευθυνόταν προς την Ε.Δ.Υ. και με την οποία διατυπώνονταν οι ενστάσεις του σ' ό,τι αφορά τη συμμετοχή του Διευθυντή του Τμήματος Δασών στη διαδικασία πλήρωσης της θέσης, στην

40

υποβολή συστάσεων από μέρους του, καθώς και στη συμμετοχή του στη σύνταξη των υπηρεσιακών εκθέσεων του.

- 5 Ο Πρόεδρος της Ε.Δ.Υ. εξήγησε στον κ. Ιακωβίδη ότι το περιεχόμενο της επιστολής είναι γνωστό στην Ε.Δ.Υ., ότι εξετάστηκε ήδη από αυτήν σε προηγούμενη συνεδρίαση και ότι σχετική απάντηση δόθηκε ήδη στο δικηγόρο του με επιστολή του Γραφείου της Ε.Δ.Υ. με ημερομηνία 28.11.91.
- 10 Μετά το πέρας της προφορικής εξέτασης ο Διευθυντής αξιολόγησε την απόδοση των υποψηφίων σ' αυτήν και στη συνέχεια προχώρησε να συστήσει για προαγωγή στην επίδικη θέση το ενδιαφερόμενο μέρος.
- 15 Μετά την αποχώρηση του Διευθυντή από τη συνεδρίαση, η Ε.Δ.Υ. αξιολόγησε και η ίδια την απόδοση των υποψηφίων στη συνέντευξη υπό το φως και των σχετικών κρίσεων του Διευθυντή.
- 20 Η κρίση της Ε.Δ.Υ. ήταν η εξής:
1. Θεοφάνους Σάββας: Πάρα πολύ καλός.
 2. Ιακωβίδης Μιχαήλ: Καλός.
 3. Παντέλας Βάσος: Πολύ καλός.
- 25 Ακολούθως η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων, αφού έλαβε δεόντως υπόψη την έκθεσή της Συμβουλευτικής Επιτροπής, το περιεχόμενο των αιτήσεων των υποψηφίων, το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και των φακέλων των ετήσιων υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων που
- 30 ήταν όλοι δημόσιοι υπάλληλοι, την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση και τη σύσταση του Διευθυντή του Τμήματος Δασών.
- 35 Όσον αφορά τις εμπιστευτικές/υπηρεσιακές εκθέσεις των υποψηφίων η Ε.Δ.Υ. τις έλαβε υπόψη στο σύνολό τους. Ενδεικτικά όμως παρέθεσε στα πρακτικά τις αξιολογήσεις τους για τα πέντε τελευταία χρόνια. Οι αξιολογήσεις του ενδιαφερομένου μέρους και του αιτητή είναι οι εξής:
- 40
1. Θεοφάνους Σάββας:	1986	“Ε”	(8-4-0)
	1987	“Ε”	(8-4-0)
	1988	_____	
	1989	“Ε”	(10-2-0)
	1990	<u>Ε.</u> <u>Π.Ι.</u> <u>Ι.</u> <u>Μ.Ι.</u>	

3 5 0 0

2. Ιακωβίδης Μιχαήλ:	1986	“Λ.Κ.”	(2-6-4)	
	1987	“Λ.Κ.”	(2-7-3)	
	1988	_____		5
	1989	“Λ.Κ.”	(6-6-0)	
	1990	<u>Ε.</u> <u>Π.Ι.</u> <u>Ι.</u> <u>Μ.Ι.</u>		
		0 6 2 0		

Η Ε.Δ.Υ. αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιώδη στοιχεία, έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο μέρος ο οποίος έχει συστηθεί από το Διευθυντή υπερέχει γενικά των άλλων υποψηφίων και τον επέλεξε ως τον πιο κατάλληλο για προαγωγή. 10

Ο δικηγόρος του αιτητή έχει ουσιαστικά προβάλει δύο λόγους για ακύρωση της επίδικης απόφασης. 15

(1) Η Ε.Δ.Υ. δεν διεξήγαγε οποιαδήποτε έρευνα για να διαπιστώσει κατά πόσο το ενδιαφερόμενο μέρος ικανοποιούσε το απαιτούμενο από την παράγραφο 3(1) του Σχεδίου Υπηρεσίας προσόν. Επίσης δεν έγινε οποιαδήποτε έρευνα για να διαπιστωθεί κατά πόσον οι υποψήφιοι κατείχαν τα απαιτούμενα από τις παραγράφους 3(2) και 3(3) προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας της επίδικης θέσης. 20

(2) Η στάση του Διευθυντή καθώς και της Ε.Δ.Υ. ήταν εχθρική προς τον αιτητή και δεν παρέχονταν εγγυήσεις για αμερόληπτη κρίση. 25

Τα απαιτούμενα από το Σχέδιο Υπηρεσίας προσόντα για τα οποία σύμφωνα με τον αιτητή δεν έγινε οποιαδήποτε έρευνα είναι: 30

“(1) Πανεπιστημιακό Δίπλωμα ή τίτλος ή ισότιμο προσόν στη Δασολογία και μεταπτυχιακή εκπαίδευση ή ειδική εκπαίδευση ενός τουλάχιστον ακαδημαϊκού έτους σε θέμα ή θέματα σχετικά με τη δασοπονία. 35

(2) Δεκαετής τουλάχιστο μεταπτυχιακή πείρα σε υπεύθυνη θέση σε θέματα εφαρμοσμένης δασοπονίας, από την οποία 5ετής τουλάχιστο διοικητική πείρα. 40

(3) Ακεραιότητα χαρακτήρα, διοικητική, οργανωτική και διευθυντική ικανότητα, υπευθυνότητα, πρωτοβουλία και ευθυκροσία.”

Ο δικηγόρος του αιτητή δεν έχει προβάλει οποιοδήποτε ισχυρισμό ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν κατέχει τα σχετικά προσόντα και ούτε έχει δώσει λόγους για τους οποίους κατά την άποψή του δεν ικανοποιούνται οι απαιτήσεις του Σχεδίου Υπηρεσίας. Οι ισχυρισμοί του επικεντρώνονται στο ότι η Ε.Δ.Υ. παρέλειψε να διεξάγει οποιαδήποτε έρευνα αναφορικά με την κατοχή των προσόντων, επειδή όπως είπε, στα πρακτικά δεν γίνεται καθόλου μνεία για οποιαδήποτε έρευνα ή ερμηνεία σχετικά με την κατοχή τους. Η απλή αναφορά ισχυρίζεται ο δικηγόρος του αιτητή, ότι οι υποψήφιοι κατέχουν τα προσόντα που απαιτούνται από το Σχέδιο Υπηρεσίας δεν μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι έγινε οποιαδήποτε έρευνα.

Διαφωνώ με τον πιο πάνω ισχυρισμό του δικηγόρου του αιτητή. Η Ε.Δ.Υ. αναφέρει ρητά στα πρακτικά ότι έλαβε υπόψη τα στοιχεία που υπάρχουν στους προσωπικούς φακέλους των υποψηφίων και στους φακέλους των εμπιστευτικών εκθέσεών τους. Στους φακέλους αυτούς υπάρχουν όλα τα στοιχεία σχετικά με τα προσόντα των υποψηφίων τόσο των ακαδημαϊκών όσο και των άλλων που αναφέρονται στις παρ. 3(2) και 3(3) του Σχεδίου Υπηρεσίας. Συγκεκριμένα στον προσωπικό φάκελο του ενδιαφερομένου μέρους εκτός από το βασικό πανεπιστημιακό του δίπλωμα (εφ.2) είναι καταχωρημένο και πιστοποιητικό που αναφέρεται στην μεταπτυχιακή του εκπαίδευση (ακαδημαϊκό έτος 1975-1976) (εφ.37). Από το περιεχόμενο των φακέλων φαίνονται επίσης τα καθήκοντα, οι θέσεις και οι ημερομηνίες διορισμού/προαγωγής σ' αυτές των υποψηφίων. Η έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής ήταν επίσης ενάπλιον της Ε.Δ.Υ. Σ' αυτήν αναφέρεται ρητά ότι με βάση τα στοιχεία των υποψηφίων που ήταν ενάπλιον της Συμβουλευτικής Επιτροπής και οι τρεις αιτητές ικανοποιούσαν τα απαιτούμενα προσόντα. Επιπρόσθετα, η Συμβουλευτική Επιτροπή όπως αναφέρεται στα πρακτικά της υπέβαλε ερωτήσεις που θα υποβοηθούσαν στην αξιολόγηση της προσωπικότητας των υποψηφίων - το ίδιο έπραξε και η Ε.Δ.Υ. όπως αναφέρεται στα πρακτικά της επίδικης συνεδρίασης. Στοιχεία που αναφέρονται στην παρ. 3(3) του Σχεδίου Υπηρεσίας αποτελούν κατά την άποψή μου μέρος της προσωπικότητας ενός υποψηφίου.

Κατά συνέπεια δεν βλέπω τι περισσότερο θα μπορούσε να πράξει στην προκειμένη περίπτωση η Ε.Δ.Υ. σε σχέση με την διαπίστωση κατοχής των απαιτούμενων προσόντων από τους υποψηφίους.

Εξίσου ανεδαφικός και αβάσιμος κρίνεται και ο δεύτερος λόγος για ακύρωση που πρόβαλε ο αιτητής. Όπως έχει κατ' επανάληψη νομολογηθεί η ύπαρξη προκατάληψης ή έχθρας πρέπει να αποδεικνύεται με επαρκή βεβαιότητα, με συγκεκριμένα απτά στοιχεία που προσάγονται

από τον αιτητή ή που προκύπτουν από τους σχετικούς φακέλους της υπόθεσης. [Βλ. μεταξύ άλλων *Christou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 437 και *Kontemeniotis v. C.B.C.* (1982) 3 C.L.R. 1027].

Το θέμα που ήγειρε ο δικηγόρος του αιτητή ότι δηλαδή το γεγονός ότι ο αιτητής έχει προσβάλει την προαγωγή του Διευθυντή του Τμήματος στη θέση αυτή αποδεικνύει από μόνο του προκατάληψη εκ μέρους του Διευθυντή έναντι του αιτητή, ηγέρθη μεταξύ άλλων ισχυρισμών και στην υπόθεση *Christou* (ανωτέρω). 5

Παραθέτω πιο κάτω σχετικά με την παρούσα προσφυγή αποσπάσματα από την εν λόγω απόφαση της Ολομέλειας: 10

“The lack of impartiality by public officer A against public officer B must be established, with sufficient certainty, either by facts emerging from relevant administrative records or by safe inferences to be drawn from the existence of such facts; it is not, for example, sufficient, by itself, in order to prove lack of impartiality of A towards B, the fact that A has made, in the past, in the course of the proper exercise of his official duties, adverse confidential reports in respect of B, or that A has otherwise expressed officially an adverse view regarding B with the result that B has instituted legal proceedings in this connection against A, or that B has given in the past evidence either in a criminal trial or disciplinary proceedings against A. 15
20

..... 25
.....

These allegations were expounded more in argument before the trial Judge and they were based, inter alia, on the fact that in 1967 the appellant was a candidate for the post of Chief Inspector to which Makris was promoted instead of him and that the appellant had filed then a recourse against the promotion to such post of Makris, which was later withdrawn in 1970; also, that he was instructed in 1966 to make enquiries regarding certain accusations concerning the official conduct of Makris; and reference was made, too, to the already mentioned disciplinary proceedings against the appellant in which Makris participated officially. 30
35

..... 40
.....

On the totality of the material before us we are in agreement with the trial Judge that it has not been established that either the Director of the Department of Customs and Excise or Chief Inspector Makris were biased against the appellant or that they

should have been treated as not appearing to be impartial with the result that their participation in the relevant administrative process which led to the promotion of the interested party should have been regarded as a factor vitiating such promotion.

5

Before concluding, we would like to point out that the various facts on the strength of which it has been alleged by the appellant that there existed bias towards him on the part of the Director of the Department of Customs and Excise and of Chief Inspector Makris were matters which were within the knowledge of the respondent Public Service Commission and, therefore, its members must be presumed to have had them in mind and to have assessed the opinions expressed about the appellant by his said two superiors not in ignorance of such facts, but in the light of them; consequently, if the Commission had felt that these facts could have led to personal bias on the part of the two superiors of the appellant against him it would have been on its guard and it cannot be regarded as having been misled by them in any way (see, inter alia, in this respect, *HadjiGeorghiou v. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 35, 45, where an analogous, if not identical situation had arisen between the applicant and his superior.”

25 Στη προκειμένη περίπτωση όχι μόνο δεν έχει αποδειχθεί ύπαρξη προκατάληψης ή έχθρας έναντι του αιτητή εκ μέρους του Διευθυντή, αλλά επιπρόσθετα το συγκεκριμένο γεγονός που κατά τον αιτητή αποδεικνυε την ύπαρξη προκατάληψης τέθηκε ενώπιον της Ε.Δ.Υ. 30 τόσο με την επιστολή των δικηγόρων του αιτητή ημερ. 14.10.91 όσο και από τον ίδιο κατά τη συνεδρίαση της 10.1.92. Όσον αφορά τις αξιολογήσεις του αιτητή στις ετήσιες εκθέσεις του που συνέταξε ο νυν Διευθυντής αυτές, όπως επεσήμανε και η Ε.Δ.Υ. βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο με εκείνες που συνέταξε ο πρώην Διευθυντής με ελαφρά μάλιστα βελτίωση στα τελευταία χρόνια.

35

Ούτε ο διάλογος μεταξύ αιτητή και μελών της Ε.Δ.Υ. κατά τη συνεδρίαση της Ε.Δ.Υ. ημερομηνίας 10.1.92 στον οποίο παρέπεμψε ο αιτητής στη σελ. 7 της γραπτής του αγόρευσης και για στήριξη του περιεχομένου του κατεχώρησε ένορκη δήλωση στις 28.4.94, αποδεικνύει κατά την άποψή μου έχθρα ή προκατάληψη εκ μέρους της Ε.Δ.Υ.

40

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε επίσης ότι η σύσταση του Διευθυντή είναι στην προκειμένη περίπτωση ανατιολόγητη επειδή βασίστηκε όπως ανέφερε, στα τρία νομοθετημένα κριτήρια, και πα-

ρέπεμψε το Δικαστήριο σε σχετική επί του θέματος νομολογία.

Η επίδικη θέση είναι θέση Πρώτου Διορισμού & Προαγωγής. Το σχετικό άρθρο του Νόμου (34(9)) ανάμεσα στα στοιχεία που απαριθμεί ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από την Ε.Δ.Υ. αναφέρεται και στις “συστάσεις του Προϊσταμένου του οικείου Τμήματος” σ’ αντίθεση με το άρθρο 35(4) που διέπει την πλήρωση θέσεων προαγωγής και που προνοεί για “αιτιολογημένες συστάσεις”. Κατά συνέπεια στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν χρειαζόταν αιτιολογία με την έννοια που απαιτεί το άρθρο 35(4) του Νόμου. (Βλ. **Σάββας Φετιάς και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 1086, **Παναγιώτης Αριστοτέλους ν. Δημοκρατίας** (1993) 4 Α.Α.Δ. 1957, **Κωνσταντίνος Λοΐζου και Άλλος ν. Δημοκρατίας** (1994) 4 Α.Α.Δ. 1395).

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.